

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A letelepedés, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozható e olyan nemzeti rendszerrel, amely korlátozott számú koncesszió, valamint közrendvédelmi szervek által kiadott további engedély kiadásán alapszik, és rögzíti:

1. a korábban és olyan versenyeljárást követően kiadott koncessziók jogosultjai általános védelmét, amely versenyeljárásból jogellenesen zárták ki a gazdasági szereplők egy részét;
2. olyan rendelkezések meglétét, amelyek valójában megszerzett kereskedelmi pozíciók fenntartását biztosítják (annak megtiltását a koncessziók új jogosultjai számára, hogy értékesítő pultjaikat a már meglévőktől bizonyos meghatározott távolságon belül helyezték el);
3. a koncesszió lejártá, valamint ebből következően a jogalany jelentős összegű biztosítékai elvesztése eseteinek előírását, amelyek között szerepel az az eset is, ha a koncesszió jogosultja akár közvetlenül is a koncesszió tárgyát képezőhöz hasonló, határokon átnyúló játéktevékenységeket folytat.

A Raad van State (Hollandia) által 2010. október 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Staatssecretaris van Justitie kontra M. Singh

(C-502/10. sz. ügy)

(2010/C 346/61)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Fellebbező: Staatssecretaris van Justitie

Ellenérdekű fél a fellebbezési eljárásban: M. Singh

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a harmadik országok huzamos tartózkodási engedéllyel rendelkező állampolgárainak jogállásáról szóló, 2003. november 25-i 2003/109/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 3. cikke (2) bekezdésének e) pontja értelmében vett „formálisan korlátozott tartózkodási engedély” fogalmát, hogy az az olyan, határozott időre szóló tartózkodási engedélyt is magában foglalja, amely a holland jog szerint nem nyújt lehetőséget a határozatlan időre szóló tartózkodási engedély megszerzésére, még ha e határozott időre szóló tartózkodási engedély érvényességi időtartama a holland jog szerint főszabályként korlátlan gyakorisággal meg is hosszabbítható, és még akkor is, ha ezáltal a személyek egy meghatározott csoportja — mint például a szellemi vezetők és a hitoktatók — kizárt ezen irányelv hatálya alól?

⁽¹⁾ HL 2004. L 16., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 272. o.

A Varhoven administrativen sad (Bulgária) által 2010. október 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Evroetil AD kontra Direktor na Agencija „Mitnitsi”

(C-503/10. sz. ügy)

(2010/C 346/62)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Varhoven administrativen sad

Az alapeljárás felei

Felperes: Evroetil AD

Alperes: Direktor na Agencija „Mitnitsi”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a közlekedési ágazatban a bio-üzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról szóló, 2003. május 8-i 2003/30/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 2. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy a bioetanol fogalmának meghatározása olyan termékekre vonatkozik, mint amilyen a szóban forgó termék (olyan termékeket ölel fel, mint amilyen a szóban forgó termék), amely az alábbi jellemzőkkel és objektív tulajdonságokkal bír:

— biomasszából van előállítva,

— az előállítás — a felperes Evroetil AD által kidolgozott bioetanol-előállítási műszaki követelményekben ismertetett és az ugyanezen előállító által kidolgozott műszaki követelmények szerint a mezőgazdasági eredetű etilalkohol előállításának technológiájától eltérő — különleges technológia útján történik,

— több mint 98,5 % alkoholt és azt a fogyasztásra alkalmatlanná tevő alábbi anyagokat tartalmazza: magasabb fokú alkoholok 714,49–8 311 mg/dm³ mennyiségben; aldehidek 238,16–411 mg/dm³ mennyiségben; észterek (etilacetát) 1 014–8 929 mg/dm³ mennyiségben,

— teljesíti a bioetanol üzemanyagként történő felhasználására vonatkozó Pr EN 15376 európai szabványtervezet követelményeit,

— üzemanyagként felhasználható, és az A95-ös benzinhoz történő hozzáadása révén ténylegesen bioüzemanyagként használják és értékesítik az üzemanyagotöltő állomásokon,

— denaturálására nem denaturálásra irányuló különleges eljárás útján kerül sor.

2. Úgy kell-e értelmezni a 2003/30 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy a szóban forgó termék csak akkor sorolható be bioetanolként, ha azt ténylegesen bioüzemanyagként használják, vagy elegendő, hogy azt bioüzemanyagként kínálják, és/vagy az ténylegesen alkalmas a bioüzemanyagként történő felhasználásra?

3. Amennyiben az első és a második kérdésre adott válaszok alapján abból kell kiindulni, hogy a szóban forgó termék vagy annak megfelelő része esetében bioetanolról van szó, akkor az 1991. július 26-i 2587/91/EGK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁽²⁾ I. melléklete szerinti Kombinált Nomenklatúra (a továbbiakban: KN) mely kódja alá kell a szóban forgó terméket besorolni:

3.1. Úgy kell-e értelmezni a 22. árucsoport rendelkezéseit és konkrétan a 2207 vámtarifaszámot, hogy azok felölelik a termék bioetanolkénti besorolását?

3.2. A 3.1. kérdésre adandó igenlő válasz esetén a bioetanol és konkrétan a szóban forgó termék besorolása során figyelembe kell-e venni azt, hogy a terméket denaturálták-e (a jövedéki adó alóli mentesség alkalmazásában az alkohol teljes denaturálására vonatkozó eljárások kölcsönös elismeréséről szóló, 1993. november 22-i 3199/93/EK bizottsági rendelet⁽³⁾ szerinti eljárások vagy egyéb engedélyezett eljárások útján)?

3.3. A 3.2. kérdésre adandó igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a KN 2207 vámtarifaszámra vonatkozó rendelkezéseit, hogy csak a denaturált bioetanol sorolható be a 2207 20 000 KN-kód alá?

3.4. A 3.3. kérdésre adandó igenlő válasz esetén úgy kell-e értelmezni a KN 2207 vámtarifaszámra vonatkozó rendelkezéseit, hogy a nem denaturált bioetanol a 2207 10 000 KN-kód alá sorolandó be?

3.5. A 3.1. kérdésre adandó igenlő és a 3.2. kérdésre adandó nemleges válasz esetén a kettő közül mely — a 2207 10 000 vagy a 2207 20 000 — vámtarifaszám alá sorolandó be a szóban forgó termék?

3.6. A 3.1. kérdésre adandó nemleges válasz esetén a bioetanolt az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 2. cikkének (1) bekezdésében szereplő meghatározásban felsorolt KN-kódok valamelyike alá kell-e besorolni, és ha igen, mely alá?

4. Amennyiben az első és a második kérdésre adott válaszok alapján abból kell kiindulni, hogy a szóban forgó termék vagy annak megfelelő része esetében nem bioetanolról van szó, akkor az első kérdésben felsorolt jellemzőkkel és objektív tulajdonságokkal rendelkező szóban forgó terméket az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i

92/83/EGK tanácsi irányelv⁽⁵⁾ 20. cikke első bekezdésének első franciabekezdése értelmében vett etilalkoholként kell-e besorolni?

(¹) HL L 123., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 31. kötet, 188. o.; helyesbítve: HL 2006. L 230., 26. o.

(²) HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.

(³) HL L 288., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 249. o.

(⁴) HL L 283., 51. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 405. o.

(⁵) HL L 316., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 206. o.

Az Østre Landsret (Dánia) által 2010. október 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — DR és TV2 Danmark A/S kontra NCB

(C-510/10. sz. ügy)

(2010/C 346/63)

Az eljárás nyelve: dán

A kérdést előterjesztő bíróság

Østre Landsret

Az alapeljárás felei

Felperesek: 1. DR

2. TV2 Danmark A/S

Alperes: NCB

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2001/29/EK irányelv⁽¹⁾ 5. cikke (2) bekezdésének d) pontjában foglalt „saját eszközeikkel” és az ezen irányelv (41) preambulumbekzdésében foglalt „a műsorsugárzó szervezet nevében és annak felelőssége alatt” kifejezést a nemzeti vagy a közösségi jogra tekintettel kell-e értelmezni?

2. Úgy kell-e értelmezni a 2001/29/EK irányelv 5. cikke (2) bekezdése d) pontjának szövegét, hogy az — mint például e rendelkezés dán, angol és francia változatában — „a műsorsugárzó szervezet nevében és annak felelőssége alatt” kifejezést, vagy úgy, hogy az — mint például a német változatban — „a műsorsugárzó szervezet nevében vagy annak felelőssége alatt” kifejezést kívánja jelenteni?

3. Ha az első kérdésben idézett kifejezéseket a közösségi jogra tekintettel kell értelmezni, akkor a következő kérdés merül fel: milyen kritériumokat kell a nemzeti bíróságoknak alkalmazniuk annak egyedi értékelésekor, hogy egy harmadik személy (a továbbiakban: gyártó) által a műsorsugárzó szervezet közvetítéseiben történő felhasználás céljából készített rögzítés „saját eszközeikkel” és „a műsorsugárzó szervezet nevében [és/vagy] annak felelőssége alatt” készült-e, és így az 5. cikk (2) bekezdésének d) pontjában meghatározott kivétel hatálya kiterjed-e a rögzítésre?